

Fővárosi Ítéltábla
12.Bf.341/2016/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2017. január 31. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Budapest Környéki Törvényszék** 2016. augusztus 25. napján kihirdetett **4.B.37/2016/29.** számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú eljárás során felmerült és az államot terhelő bűnügyi költség összege helyesen 360.375.- (háromszázhatvanezer-háromszázhetvenöt) forint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A törvényszék vádlott neve vádlottat az ellene emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés e) pont I. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette. Egyben elrendelte kényszergyógykezelését. Rendelkezett a bűnjelekről, és megállapította, hogy a 280.208.- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A törvényszék ítélete ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést, azonosan a kényszergyógykezelés elrendelése miatt, annak mellőzése érdekében.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen kiemelte, hogy álláspontja szerint az elmeorvos-szakértők részéről kizárólag feltételezésen alapul a bűnismétlés veszélyének - mintegy - alaptalan megelőlegezése, miután a védelmi érvelés szerint nem meggyőző a szakértők véleménye.

Álláspontja volt az is, hogy az egy évnyi pszichiátriai kezelés az IMEI-ben alkalmas volt védeence agresszivitásának tompítására. Önmagában pedig, az IMEI által időközönként adott vélemény a védelmi okfejtés szerint nem alkalmas hivatkozási alap, és ehhez képest az elsőfokú bíróságnak új elmeorvos-szakértői véleményt kellett volna beszereznie, nem szabadott volna megelégednie a szakvéleményt készítő szakértők meghallgatásával.

A védelmi álláspont szerint nem megalapozott az a következtetés, hogy a vádlott esetében fennáll a bűnismétlés veszélye, így a megalapozott tényállást csak az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésével, és új eljárás lefolytatásával lehet megállapítani, újabb elmeorvos-szakértői vélemény beszerzésével.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.918/2016. számú átiratában, és az ügyész a fellebbezési nyilvános ülésen a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt, és ellenezte az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárásra utasítását.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

Az első fokú bíróság a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben gondosan, igen részletesen lefolytatta. Ennélfogva majdnem teljes mértékben megalapozott tényállást állapított meg, amely csak kismértékben megalapozatlan, miután olyan adatot rögzít a tényállásban, amely egyáltalán nem bizonyított. Ebben a körben a tényállás ellentétes az iratok tartalmával [Be. 351. § (2) bekezdés c) pont].

A részleges megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján küszöbölte ki. Az iratok egybehangzó tartalma, és helyes ténybeli következtetés alapján mellőzte a tényállásból annak kimondását, hogy a támadó vádlott futva történt megindulása pillanatában közte, és a sértett között 7-8 méter távolság volt. Ehelyett megalapozottan csupán azt lehet megállapítani, hogy közöttük több méter, közelebbről meg nem állapítható távolság állt fenn.

Egyebekben az első fokú tényállás megalapozott, amit a most eszközölt helyesbítéssel most már mindenben irányadónak fogadott el az ítéltábla a felülbírálat során.

Az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta a tényállást, a bizonyítékokat egyenként és összességükben is megfelelően, kellő elmélyültséggel mérlegelte. Iratszerűen, az életszerűség és az élettapasztalat elvárásainak is megfelelően adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, melyeket miért nem.

Érvényes ez arra a megállapítására is, ami a szakértők írásban előterjesztett, majd pedig szóban megerősített szakvéleményét elfogadva a vádlott kóros elmeállapotára és a bűnismétlés reális veszélyére nézve tett.

A szakértők írásban, majd szóbeli meghallgatásuk alkalmával is vitathatatlanul akként fogalmaztak, hogy a vádlott esetében reálisan fennáll a bűnismétlés akár közvetlenül fenyegető veszélye.

Ezt meggyőző indokra alapították; amennyiben ugyanis a vádlott felhagyna a számára előírt gyógyszereszedéssel, úgy a most valóban kiegyensúlyozottnak látszó állapota később olyannyira felborulhat, hogy ténylegesen és közvetlenül alakulhat ki súlyos bűncselekmény elkövetésének veszélye.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy korábban is gyógyszerelés alatt állt, továbbá, hogy a folyamatban lévőknek írt büntetőeljárások egyike kifejezetten durva, agresszív cselekmény elkövetésére utal. Az ott rögzített vádbeli tényállás szerint egy közlekedési konfliktust igyekezett akként megoldani - valójában megtorolni - a vádlott, hogy az ellenérdekű jármű vezetőjét brutálisan bántalmazta.

A jelen cselekménye tehát a kóros elmeállapotára vezethető vissza, ez a kóros elmeállapot pedig a megállapított diagnózis alapján egyértelműen arra utalt, hogy a vádlott beszámítási képessége kizárt volt, de a kényszergyógykezelése szükséges, mert fennáll a bűnismétlés veszélye.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására, újabb elmeorvos-szakértői vélemény beszerzésére tehát nincs indok, ezért a védelem érvelését a másodfokú bíróság nem osztotta.

A kifejtettekből következik, hogy a tényállás alapján helyesen minősített bűncselekményt elkövető vádlott a beszámítási képességét kizáró kóros elmeállapota miatt nem volt büntethető, ezért törvényesen mentette fel a vád alól őt a törvényszék, büntethetőséget kizáró okból.

Nem tévedett abban sem tehát, hogy a vádlott kényszergyógykezelése szükséges, így annak elrendelése mindenben törvényes, az elsőfokú bíróság által kifejtetteket az ítélőtábla osztotta.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezések is megfeleltek a törvénynek. A bűnügyi költség összegét a törvényszék azonban nem helyesen állapította meg. Az egyik bevezetett tételnél ugyanis felcserélte a tízezres nagyságrendű számsor első két számát, továbbá három, általa a tárgyalási szakban megállapított, de a költségjegyzékbe be nem vezetett tételt nem megfelelően vett figyelembe az összes bűnügyi költség megállapításakor.

Ezért az ítélőtábla a kifejtettek alapján a törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján - helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta azzal, hogy megállapította az első fokú eljárás során felmerült és az államot terhelő bűnügyi költség helyes összegét.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. §-a zárja ki.

Szeged, 2017. január 31.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Nikula Valéria s. k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 4.B.37/2016/29. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 12.Bf.341/341/2016/8. számú végzése folytán, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. január 31.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke